

Skrivelse

Återkommande rapporter om allvarliga brister i handläggningen av LSS-ärenden.

Vid stadsdelsnämndens möte i december uppmärksammades återigen allvarliga brister i handläggningen av ärenden enligt LSS. Det framkom att brukare drabbas av upprepade byten av handläggare, vilket skapar otrygghet, bristande kontinuitet och försvårar möjligheten till en rättssäker process.

Flera exempel lyftes där brukare inte fått svar på upprepade kontakter med förvaltningen samt där beslut skickats till fel adress, trots att korrekt adress hade meddelats i god tid. Sådana brister är inte acceptabla och riskerar att få mycket långtgående konsekvenser för personer som redan befinner sig i en utsatt situation.

Det upplevs dessutom som anmärkningsvärt lätt att få avslag på insatser enligt LSS, även i ärenden där behov tidigare har bedömts föreligga och där behovet fortsatt kvarstår. Detta väcker frågor om likabehandling, rättssäkerhet och om lagstiftningens intentioner verkligen efterlevs i praktiken.

Förvaltningen har vid två tillfällen under mandatperioden kritiserats av Justitieombudsmannen (JO) för brister i LSS-handläggningen. Dessa JO-beslut, tillsammans med återkommande klagomål från brukare och medial uppmärksamhet, bland annat i tidningen Mitt i, borde rimligen innebära att frågan ges högsta prioritet. Särskilt allvarligt är uppgifter om att brukare, eller deras anhöriga, ska ha uppmanats att inte överklaga negativa beslut. Ett sådant agerande strider mot grundläggande rättssäkerhetsprinciper och riskerar att underminera tilltron till hela LSS-verksamheten.

Mot bakgrund av de många anmälningarna och de återkommande problemen tillsattes i mars en ny chef med uppdrag att bringa ordning i LSS-verksamheten och säkerställa att handläggningen sker rättssäkert, korrekt och med brukarnas behov i centrum. Frågan som måste ställas är om detta verkligen innebär att man går till botten med problemen, eller om det snarare rör sig om ett djupt rotat, systematiskt fel som organisationen hittills inte förmått åtgärda.

Vi Sverigedemokrater har svårt att förstå hur brukare, trots upprepade larm, JO-kritik och omfattande politisk uppmärksamhet. Från såväl från politiskt håll som från förvaltnings- och tjänstemannaledning gång på gång kan hamna mellan stolarna. Detta ger sammantaget intryck av strukturella och systematiska brister snarare än enskilda misstag.

Samtidigt måste konstateras att möjligheterna till insyn och uppföljning inte är likvärdiga för alla partier. För Sverigedemokraterna försvåras detta ytterligare av att vi saknar representation i den sociala delegationen, vilket ställer särskilda krav på transparens, tydlig återrapportering och väl fungerande uppföljningsverktyg till nämnden från förvaltningens sida. För oss är det avgörande att LSS-lagstiftningen tillämpas på ett sätt som konsekvent sätter individens behov, rättigheter och värdighet i första rummet.

Mot bakgrund av detta vill vi därför fråga följande:

1. Räcker organisatoriska förändringar?

Bedömer förvaltningen att tillsättandet av en ny chef i sig är tillräckligt för att komma till rätta med de återkommande bristerna i LSS-handläggningen, eller delar förvaltningen uppfattningen att problemen är mer djupt rotade i verksamhetens arbetssätt och kultur?

2. Systemfel eller enskilda misstag?

Hur ser förvaltningen på risken att de återkommande bristerna, inklusive JO-kritik, tyder på ett systematiskt fel snarare än på enskilda handläggningsmisstag, och vilka åtgärder vidtas i så fall för att förändra dessa strukturer?

3. Hur säkerställs faktisk förändring?

Vilka konkreta och mätbara åtgärder har vidtagits, eller planeras att vidtas, för att säkerställa att förbättringsarbetet leder till varaktiga förändringar i handläggningen av LSS-ärenden, och vilka kvalitativa, inte nödvändigtvis mätbara förändringar genomförs för att i praktiken förbättra brukarnas situation, minska risken för misstag och säkerställa att enskilda inte faller mellan stolarna eller glöms bort i processen?

4. Ansvar och uppföljning över tid

Hur avser förvaltningen, i samverkan med nämnden, att stärka och utveckla nämndens verktyg för uppföljning och kontroll av ansvar, resultat och rättssäkerhet över tid, exempelvis genom tydligare återrapportering, relevanta nyckeltal och regelbundna lägesrapporter, så att tidigare identifierade brister inte återkommer? Vidare, hur säkerställs att även oppositionen ges fullständig och likvärdig insyn i detta uppföljningsarbete, särskilt mot bakgrund av de allvarliga och återkommande brister som har uppmärksammats?

Pär Gustavsson (SD)